

SCHNTZL wint STORM! contest 2015

Noem het gerust de droom van iedere wedstrijdorganisator: het ontdekken van uniek talent waarover men jaren later tijdens het gekeuvel in de backstage van een groot festival of tijdens een tooggesprek met extatische fans kan zeggen dat het allemaal begonnen is op jouw wedstrijd. Met enige voorzichtigheid heerste dat gevoel op vrijdag 13 (sic!) februari in Vrijstaat O. in Oostende na het concert van het laatst aantredende combo op de STORM! contest: het duo SCHNTZL. Het leek nochtans geen uitgemaakte zaak. De eerste band, John Ghost, verenigde razend interessante muzikanten zoals bassist Lieven Van Pee (De Beren Gieren) en drummer Elias Devoldere (Nordmann, de winnaar van 2013). Daarna volgde het virtuoze Waalse kwintet van Joachim Caffonette, die binnen een vrij klassiek jazzidoom de energie tentoonspreidde van een rockband. Maar na de sessie van pianist Hendrik Lasure en drummer Casper Van De Velde hadden al deze muzikanten begrepen dat het niet hun avond zou worden.

SCHNTZL: Hendrik Lasure (links) en Casper van de Velde

Het is ook niet helemaal terecht om te spreken van hét ontdekkingsmoment van dit duo, want Lasure won in 2013 met zijn trio Triopated reeds het Belgische luik van de internationale wedstrijd Imagine, op zijn 15e (alweer, sic!). Dat maakt dat de jongeman die achter de vleugel piano zat in Vrijstaat O en het melodieuze instrument de naukte dialoog in stuurde met het drumstel dat 3 meter verder opgesteld stond, 17 was. Wie zijn ogen sloot, hoorde echter een verblijvende maturiteit waarin heel wat jazzgeschiedenis, maar ook veel andere hedendaagse genres verwerkt waren tot een compacte stijl waarin geen noot teveel gespeeld werd. Het is vandaag de dag bon ton om je ertegen te verzetten dat mensen een stijl of genre op je muziek willen plakken en jezelf aan te kondigen als een mix van jazz-avantgarde-klassiek-met-een-vleugje-hip-hop-en-een-streepje-Zappa-tot-Satie. Zonder moeilijkdoenerij het publiek zelf laten ervaren dat je alle invloeden van je melomane honger hebt verwerkt tot een persoonlijke stijl is echter honderd keer overtuigender. Zo bleek in elk geval tijdens het concert van SCHNTZL.

Met twee

Je ogen sluiten tijdens het concert was echter doodzonde. De communicatie tussen beide protagonisten op het podium was intrigerend. Blakend van zelfver-

trouwen verloren ze nooit het broze evenwicht uit het oog dat ze stap voor stap als duo opbouwden. Lasure en Van De Velde: "met hoe minder je bent hoe makkelijker het is om op dezelfde golflijng te zitten. Praten met twee is eenvoudiger dan met drie. Laat staan zes".

Een ijzeren logica, maar eentje die enkel pak binnen een complexloos geloof in jezelf, want er is ook veel minder ruimte om je te verbergen. "Als je naar met twee bent, moet je leren om ook de stilte te gebruiken. Het ene moment verkennen we het timbre van onze instrumenten en zal een stilte heel anders klinken dan wanneer we een furieuze melodie met spanning opbouwen en bruusk laten sterven. Door de combinatie van een melodieuze met een ritmisch instrument worden we verplicht diep te graven in een grotor ensemble volstaat het doorgaans om akkoorden en een melodie aan de juiste muzikanten voor te leggen. Zij vangen daar wel iets mee aan. Als ik (Lasure, ndr) een melodie schrijf en Casper begint mee te spelen voelen we soms dat we een klank missen. Dan analyseren we alles en gaan we op zoek naar een manier om dit op te vangen. Omgekeert hebben we met twee meer vrijheid om intuïtief iets moois op te bouwen dat meteen een unieke klankkleur bezit. Dat is veel moeilijker wanneer je met meerdere muzikanten aan het improviseren staat. De essentie van wat we doen ligt in het evenwicht met-

sen het spelen van volledig uitgeschreven stukken en het live uitwerken van losse ideeën. Zo'n stuk kan variëren van 20 seconden tot 30 minuten, naargelang de richting die we het op dat moment uitstralen. En daaruit kunnen weer nieuwe composities ontstaan." Om een goede performance te brengen mag niets verwaarloosd worden: de instrumentatie, de opstelling, je présence, de opbouw van de set, het aanvoelen van je publiek. Zo zat er iets paradoxaals in maar erg mooi in de confrontatie van de statige en elegante vleugelpiano met het grillige samenraapsel van tonnen en staanders dat een drumstel is. Als je dat allemaal in zijn plooi kan laten vallen en het voelt ook nog eens spontaan aan, dan heb je een geslaagd concert. En als het dan ook nog een duo van een 17- en een 19-jarige muzikant betreft, dan spreek je over een grandioze toekomst.

Experiment en ontwikkeling

Een klein stukje van die toekomst zal mee ingekleurd worden door de organisatoren van de STORM! contest. Met vier key players uit het Belgische jazzlandschap was dit concours aan de ambitieuze kant. Gastheer Vrijstaat O biedt de winnaar een 2-jarig traject aan met residenties en concerten in de zaal op de Oostendse dijk. JazzLab Series gaat met SCHNTZL op tournee langs de beste zalen van Vlaanderen en

Brussel in het najaar van 2016, cd label De Werf Records zal de debuutcd van het duo uitbrengen en Muziekmozaïek biedt redactionele en promotionele ruimte aan in hun tijdschrift Jazzmozaïek én een kwaliteitsplaats op de internationale wedstrijd B-Jazz.

Er zat iets paradoxaals maar erg mooi in de confrontatie van de statige en elegante vleugelpiano met het grillige samenraapsel van tonnen en staanders dat een drumstel is

Deze partners-in-crime zullen trachten het duo tijdens de komende twee jaar te ondersteunen en begeleiden op een manier die hun talent en ambitie op een gerichte manier tot ontplooiing helpt komen. Het uitgesponnen karakter van zo'n traject spreekt hen wel aan: "we leggen onszelf geen druk op om

snel volop op te treden. We willen repeteren - veel repeteren -, zoeken, experimenteren, ontwikkelen." Alweer blijkt de duo-formule een gepaste keuze: "als je moet beginnen rondbellien om een sextet samen te krijgen voor een repetitie, ben je nog eind bezig. De druk om op te treden is dan veel groter, omdat er al zo weinig gelegenheden zijn om je groep bij elkaar te krijgen. Wij willen onze tijd nemen om ons parcours intuïtief maar grondig af te leggen". Waarvan acte.

Aan ideeën ontbreekt het hen alvast niet: "we willen verder op verkenning gaan naar de combinatie van akoestisch spelen en het werken met elektronica. Vanavond speelden we versterkt zonder elektronica en koren we voluit voor het aftasten van de fragiliteit van onze samenklank. Als je daarentegen louter akoestisch speelt en je wil elektronica in je set verwerken, wordt het een grote uitdaging om puur op je eigen gehoor een evenwicht in volume en klank te vinden. We willen de veelzijdigheid van dit prijzenpakket aangrijpen om de komende jaren tot volle ontplooiing te komen".

Lees: onthoud de naam SCHNTZL, want dit verhaal is pas begonnen.

Mik Torfs